

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 1T/3/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8415010158
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Miškovčík
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2022:8415010158.39

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok samosudcom JUDr. Dušanom Miškovčíkom v trestnej veci obžalovaného C. J.Č. pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona a iné na hlavnom pojednávaní konanom dňa 29. júna 2022 takto

rozhodol:

V bode 1 rozsudku

Podľa § 285 písmeno a/ Trestného poriadku súd o s l o b o d z u j e obžalovaného C. J., L.. XX. XX. XXXX E. T., P. J. N.. Š. Č.. XXXX/XX, T., spod obžaloby Okresnej prokuratúry v Kežmarku, č. Pv 748/13/7703-125 zo dňa 21.04. 2015 pre skutok, ktorý m a l s p á c h a ť t a k, ž e

ako nevlastný brat G. J., L.. XX.XX.XXXX a T. J., L.. XX.XX. XXXX, s ktorými žil v spoločnej domácnosti v byte v T. na ulici N.. Š. Č.. XXXX/XX, najmenej od presne nezisteného dňa roku 2010, kedy prvýkrát fyzicky napadol svoju nevlastnú sestru G. J. S. K. X.XX.XXXX, s výnimkou obdobia, kedy bol vo výkone trestu odňatia slobody, spôsobil G. J. psychické a fyzické utrpenie tým, že ju v denných aj nočných hodinách po požití alkoholických nápojov a psychotropných látok opakovane ponižoval vulgárnymi nadávkami, fyzicky ju napádal, kopal, udieral rukami po tvári, vyhrážal sa jej zabitím, pričom viackrát zobral aj dýku s ktorou naznačoval útoky na jej osobu a keď ho nepočúvala, tak sa jej vyhrážal, že ju zabije, zo strachu z jeho správania viackrát pred ním ušla z domu a prespávala na rôznych miestach, niekedy aj vonku na schodoch, lebo sa bála chodiť domov z obavy, že ju zabije, pričom jeho agresívne správanie sa stupňovalo v roku 2013, kedy jeho verbálne aj fyzické útoky boli častejšie a intenzívnejšie, útokov sa dopúšťal aj vo vzťahu k iným osobám, telefonicky sa vyhrážal vypálením domu priateľovi G. J., K. XX.XX.XXXX v čase okolo 4.00 hod. ráno, keď G. J. spala, zasvietil svetlo v izbe a začal do nej kopať, trhať jej vlasy, odkrýval ju a kričal, že už nemá spať, dňa 4.11.2013, keď bola na návšteve u spolužiačky B. Š. v T., sa im obom vyhrážal zabitím, nevlastnej sestre T. J. v období od mesiaca august roku 2013 do 7.11.2013 v nepravidelných intervaloch v denných aj nočných hodinách zakazoval vychádzať von, kontroloval ju, fyzicky ju napádal, udieral po tvári, vyhrážal sa jej zabitím, vulgárne jej nadával, ťahal ju za vlasy, udieral päťami do oblasti hlavy, na lekárske ošetrenia zo strachu z ďalšieho fyzického útoku nechodili, požíval pred nimi psychotropné látky, museli mu dávať peniaze a robiť nákupy, čím týmto konaním z dôvodu stupňujúceho sa agresívneho chovania mali G. J. a T. J. strach o svoj život a zdravie, pričom zo strachu z jeho konania v dňoch 4.11.2013, 5.11.2013 a 6.11.2013 podali na svojho nevlastného brata C. J. tri oznámenia,

t e d a

týral blízke osoby, spôsobujúc im fyzické a psychické utrpenie bitím, údermi, ponižovaním, pohŕdavým zaobchádzaním, vyhrážaním, vyvolávaním strachu a stresu, bezdôvodným odopieraním oddychu a spánku, a iným správaním, ktoré ohrozovalo ich psychické a fyzické zdravie,

č í m m a l s p á c h a ť

zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona

pretože

nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

V bode 2. rozsudku

Obžalovaný

C. J., nar. XX.XX.XXXX v T., trvale bytom N.. Š.

Č.. XXXX/XX, T., nezamestnaný

uznáva sa za vinného, že

dňa 17.07.2013 v skorých ranných hodinách v B., Č. O., v ubytovni v I. Ú. Č.. XXX, po predchádzajúcom vulgárnom slovnom a fyzickom napádaní započatom v ten istý deň okolo 00.30 hod. hrozil svojej priateľke K. C., s ktorou spoločne býval, na izbe č. 39 tak, že prišiel k nej s kuchynským nožom a s jeho použitím sa jej vyhrážal, že ju zabije, že ju pochová a nikto ju nenájde, pričom vyhrážku zabitím a s použitím kuchynského noža zopakoval a vyhrážal sa aj tým, že ublíži jej otcovi, čím u poškodenej K. C. vyvolal obavu o jej život a život jej otca,

teda

inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to vzbudilo dôvodnú obavu a spáchal taký čin závažnejším spôsobom konania - so zbraňou a na chránenej osobe - blízkej osobe,

čím spáchal

prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a/ Trestného zákona a § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona

za to sa odsudzuje

Podľa § 44 Trestného zákona súd upúšťa od uloženia súhrnného trestu, pretože trest uložený rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 9T 122/2017 zo dňa 05.01.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 05.01.2018, ktorým bol obžalovanému uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 28 /dvadsaťosem/ mesiacov so zaradením na výkon uloženého trestu do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, trest uložený trestným rozkazom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 9T 111/2017 zo dňa 11.01.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 14.02.2018, ktorým bolo upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie v trestnej veci Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 9T 122/2017, trest uložený rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 7T 126/2016 zo dňa 30. 10. 2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 30. 10. 2019, ktorým bolo upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie v trestnej veci Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 9T 122/2017 a trestnej veci Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 9T 111/2017 a trest uložený trestným rozkazom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 7T 110/2021 zo dňa 09.12.2021, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 09.12.2021, a ktorým bol obžalovanému uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 6 /šesť/ mesiacov so zaradením na výkon uloženého trestu do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia považuje na ochranu spoločnosti a na nápravu obžalovaného za dostatočný.

odôvodnenie:

Prokurátor Okresnej prokuratúry Kežmarok dňa 06.05.2015 podal na tunajší súd obžalobu na obvineného C. J., L.. XX.XX.XXXX, pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona.

Obžalovaný sa mal tejto trestnej činnosti dopustiť na tom skutkovom základe, že ako nevlastný brat G. J., L.. XX.XX.XXXX a T. J., L.. XX.XX.XXXX, s ktorými žil v spoločnej domácnosti v byte v T. na ulici N.. Š. Č.. XXXX/XX, najmenej od presne nezisteného dňa roku 2010, kedy prvýkrát fyzicky napadol svoju nevlastnú sestru G. J. S. K. XX.XX.XXXX, s výnimkou obdobia, kedy bol vo výkone trestu odňatia slobody, spôsobil G. J. psychické a fyzické utrpenie tým, že ju v denných aj nočných hodinách po požití alkoholických nápojov a psychotropných látok opakovane ponížoval vulgárnymi nadávkami, fyzicky ju napádal, kopal, udieral rukami po tvári, vyhrážal sa jej zabitím, pričom viackrát zobral aj dýku s ktorou naznačoval útoky na jej osobu a keď ho nepočúvala, tak sa jej vyhrážal, že ju zabije, zo strachu z jeho správania viackrát pred ním ušla z domu a prespávala na rôznych miestach, niekedy aj vonku na schodoch, lebo sa bála chodiť domov z obavy, že ju zabije, pričom jeho agresívne správanie sa stupňovalo v roku 2013, kedy jeho verbálne aj fyzické útoky boli častejšie a intenzívnejšie, útokov sa dopúšťal aj vo vzťahu k iným osobám, telefonicky sa vyhrážal vypálením domu priateľovi G. J., K. XX.XX.XXXX v čase okolo 4.00 hod. ráno, keď G. J. spala, zasvietil svetlo v izbe a začal do nej kopať, trhať jej vlasy, odkrýval ju a kričal, že už nemá spať, dňa 04.11.2013, keď bola na návšteve u spolužiačky B. Š. E. T., sa im obom vyhrážal zabitím, nevlastnej sestre T. J. v období od mesiaca august roku 2013 do 07.11.2013 v nepravidelných intervaloch v denných aj nočných hodinách zakazoval vychádzať von, kontroloval ju, fyzicky ju napádal, udieral po tvári, vyhrážal sa jej zabitím, vulgárne jej nadával, ťahal ju za vlasy, udieral pästami do oblasti hlavy, na lekárske ošetrenia zo strachu z ďalšieho fyzického útoku nechodili, požíval pred nimi psychotropné látky, museli mu dávať peniaze a robiť nákupy, čím týmto konaním z dôvodu stupňujúceho sa agresívneho chovania mali G. J. a T. J. strach o svoj život a zdravie, pričom zo strachu z jeho konania v dňoch 4.11.2013, 5.11.2013 a 6.11.2013 podali na svojho nevlastného brata C. J. tri oznámenia.

Rovnako dňa 11.08.2015 Okresná prokuratúra v Kežmarku podala na súd obžalobu na obvineného C. J., L.. XX.XX.XXXX pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona a § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona. Tento trestnej činnosti sa mal obžalovaný dopustiť na tom skutkovom základe, že dňa 17.07.2013 v skorých ranných hodinách v B., Č.Á. O., v ubytovni v I. Ú. Č.. XXX, po predchádzajúcom vulgárnom slovnom a fyzickom napádaní započatom v ten istý deň okolo 00.30 hod. hrozil svojej priateľke K. C., s ktorou spoločne býval, na izbe č. XX tak, že prišiel k nej s kuchynským nožom a s jeho použitím sa jej vyhrážal, že ju zabije, že ju pochová a nikto ju nenájde, pričom vyhrážku zabitím a s použitím kuchynského noža zopakoval a vyhrážal sa aj tým, že ublíži jej otcovi, čím u poškodenej K. C. vyvolal obavu o jej život a život jej otca. Táto obžaloba bola zapísaná pod spisovú značku 1T/50/2015.

Uznesením zo dňa 27.11.2015 súd spojil na spoločné prejednanie a rozhodnutie konanie o obžalobe obžalovaného vo veci zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona s konaním o obžalobe obžalovaného pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona a § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní odmietol vypovedať. V prípravnom konaní k obvineniu v bode 1 obžaloby pri výsluchu uviedol, že žije v spoločnej domácnosti s poškodenými G. J. a T. J., kde spoločne s nimi žije v domácnosti aj ich matka Ž. J. a brat C. J.. Potvrdil, že je pravdou, že niekedy dva týždne dozadu sestru G. J. vulgárne nakričal, ale fyzicky ju nikdy nenapadol. Nakričal na ňu preto, lebo už dlhšiu dobu nebola doma a matka mala o ňu strach. Matka ju zobrala z detského domova späť domov a zaručila sa za ňu, že bude riadne a včas chodiť do školy. Nie je pravdou, že sestru G. týral. G. bola v roku 2012 až 2013 v detskom domove v D. J.. On bol v roku 2010 vo výkone trestu odňatia slobody, z ktorého sa vrátil 23.09.2011. Alkohol užíva len príležitostne. Omamné a psychotropné látky užíval hlavne, keď bol v Čechách v práci niekedy v roku 2012, pričom išlo hlavne o marihuanu a pervitín. Odkedy prišiel z Čiech domov, tieto omamné a psychotropné látky neužíva vôbec. Poprel, že by niekedy doma zobral dýku alebo nôž, keď sestra G. nepočúvala a že by naznačoval útok na jej osobu. Tak isto sa nikdy nestalo, že by sa sestrám niekedy vyhrážal smrťou. Fyzicky na nich nikdy nezaútočil. T. dal dňa 04.11.2013 dve až tri facky, pretože domov prišla opitá a vláčila sa s jedným chalanom v aute. Sestre G. jedenkrát zakázal ísť von, bolo to asi pred dvoma týždňami a bolo to preto, že nebola doma štyri dni. T. nikdy nezakazoval ísť von.

K bodu 2 obžaloby sa obžalovaný vyjadril na výsluchu dňa 09.05.2014, kde uviedol, že tam, kde sa mal skutok stať boli. Jedného dňa poškodená K. C. si odskočila na toaletu aj s nejakým chlapcom, kde s ním požila pervitín. Keď vyšli s K. vonku, začala mať príznaky požitia tejto drogy. Keď to zistil, začal sa s ňou hádať, kričal na ňu, vulgárne nadával, avšak vo všeobecnosti, nie na ňu. Po tejto hádke sa rozišli, nevedel kam išla ona, ale on išiel do baru. Z baru sa vrátil na ubytovňu niekedy doobedu okolo 10.00 hod. Na vrátnici ubytovne si vypýtal kľúč, išiel do ich spoločnej izby, odomkol, vošiel dnu a uvidel, že K. veci tam už nie sú, že sa odsťahovala. Vylúčil to, že sa na ubytovni vyhrážal K. C. zabitím kuchynským nožom. Hoci s ňou býval na jednej izbe, necíti sa byť jej blízkou osobou, nemal k nej citovú väzbu, nebola to jeho družka, býval pri nej len preto, že to bolo ekonomicky výhodnejšie, nakoľko z tohto dôvodu platil nižšiu sumu za podnájom. Dodal, že za celé obdobie, ako boli s K. ubytovaní, celkovo asi mesiac, nemali medzi sebou žiadne konflikty, ani hádky. Nikdy sa jej ani jej rodine nevyhrážal. To, čo K. uvádzala ohľadom hodenia plynovej bomby do okna rodinného domu, kde býva jej otec, podľa jeho vyjadrenia je celá situácia ňou vymyslená, len ju žiadal, aby mu jej otec vrátil plynovú bombu, ktorú mu požičal, tak, že mu ju podal cez okno.

Svedkyňa poškodená G. J. na hlavnom pojednávaní odmietla vypovedať. V prípravnom konaní pri výsluchu uviedla, že žije v spoločnej domácnosti so sestrou T. J., matkou a bratmi C. a C. J.. Brat C. bol doma málo, doma bol iba vtedy, keď nebol doma C.. Častejšie bol doma C.. Brat C. im doma dlho robí problémy, je to odvtedy ako začal fetovať a piť alkohol. Pod vplyvom týchto látok sa správal zle, vulgárne im nadáva, bije ich a vyhráža sa. Bil ju tak, že do nej kopal, všade do nej kopal, aj keď bola na zemi tak do nej kopal. Keď stála, tak ju bil rukami, pästami, fackal ju, udieral kam prišlo. Najviac jeho útoky smerovali na hlavu. Raz ju 2 týždne bolela hlava z toho ako ju v noci z ničoho nič napadol, keď spala, kopal do nej, ťahal ju za vlasy, bil ju. Inak si nepamätá, že by mala nejaké zranenia. Po bitkách chcela viackrát ísť k lekárovi, ale bála sa, že by ju znova zbil, keby sa to dozvedel. Vulgárne jej nadával tak, že jej hovoril piča, kurva, piča vyjebaná, že je na hlavu, že je postihnutá. Urážky ju boleli, trápilo ju to, urážalo ju, keď jej takto hovoril pred svojimi kamarátmi, pred mamou. Vlastne aj mame nadával. Kričal jej tak, že jej ruky nohy doláme, ruky vykrúti, hlavu vykrúti, že ak ju zabije tak si to odsedí, že jemu to problém nerobí. Skutočne sa ho bojí, že ju môže zabiť. Bojí sa aj preto, že už niekoľkokrát s nožom alebo dýkou v ruke sa jej vyhrážal, stále si ju brúsil, čepeľ mieril na nich a naznačoval pohyby smerom ku nej a pritom sa stále smial ako sprostý. Ona sa vždy zľakne, keď na ňu útočí, on je schopný všetkého. Ona sa neozýva, nebráni sa. Bráni sa iba vtedy, keď obžalovaný ide na ňu rukami, kryje si rukami tvár, ale neútočí na neho. Obžalovaný sa ku nim takto správa ja pred matkou, ktorá sa ich nezastane. Poškodená s matkou dobre nevychádza. Obžalovaný sa ku nej takto zle začal správať od roku 2010, keď raz prišiel domov opitý alebo sfetovaný a začal ju bezdôvodne biť rukami a kopať nohami. Potom opäť nebol doma, poškodená nevie či bol v Čechách či bol zatvorený. Doma bol kľud až kým sa nevrátil domov. Keď sa vrátil domov začal ju fackovať, zakazoval jej chodiť von, čo bolo každý druhý deň. Opäť odišiel, asi do Čiech a natrvalo sa vrátil asi v mesiaci júl 2013 a odvtedy denne sú bitky, vulgárne nadávky, vyhrážky. K sestre sa takto zle správa asi štyri mesiace, od mesiaca august 2013. Ona tiež bola na jeho strane, ale začal jej všetko zakazovať, kontroloval ju, nepúšťal ju von, vždy musela byť načas doma, ak jej zavolať že o 5 minút má byť doma. Nevedela, či sa jej vyhrážal, čo bude, ak načas nepríde. Ale bála sa ho. V stredu 06.11.2013 jej volal a kázal jej prísť domov o 5 minút, no to stihnúť nemohla. Domov išla s kamarátom, aby to C. vysvetlil. Často po nej vrieskal. Asi pred mesiacom jej úmyselne rozbil mobilný telefón, v stredu jej zlomil SIM kartu. Od sestry a jej kamarátok vie, že sestru fyzicky napadol v utorok 05.11.2013, keď ju pred obchodom JACKAR začal biť rukami a bil aj jej kamarátku T. I.. Pokračoval v stredu ráno 06.11.2013, kedy ráno počas spánku ju udieral pästami a ťahal ju za vlasy. Bola pri tom, ako obžalovaný sestre vulgárne nadával, že je piča. Do telefónu sa jej vyhrážal, že má po piči, keď ju stretne. Od júla 2013, čo sa obžalovaný vrátil z Čiech a je doma stále, je agresívnejší. Videla, ako požíva drogy, pichá si ich injekčnou striekačkou. Myslí si, že to bol pervitín, po ktorom je stále agresívnejší. Pervitín si pichal dosť často, niekedy to bolo aj dvakrát do dňa. Pichal si ho aj pred nimi, ale nenútil ich k tomu, aby sa na to pozerali, keď chceli, tak mohli kedykoľvek odísť. Keď obžalovaný nemal peniaze na drogy, tak mu peniaze museli dávať poškodená, jej sestra alebo ich matka. Vie, že sestra mu niekedy musela dať všetky peniaze, ktoré mala našetrené. Tie peniaze si vždy od nich vymáhal, ale nikdy sa im nevyhrážal tým, že ich zabije. Oni mu radšej tieto peniaze dali, pretože sa báli, že na nich fyzicky zaútočí. Ku nej sa obžalovaný správa stále zle, budil ju v noci tým, že na ňu kričal, ťahal z nej perinu, ťahal ju za vlasy. Ona mu stále hovorila, že chce spať. Toto trvalo vo viacerých intervaloch asi tak každých 10 minút, až kým ho to neprestalo baviť. Poškodená zo strachu pred obžalovaným radšej v poslednom čase doma nebývala, išla spať ku kamarátkam, sesterniciam, rodine. Spávala aj na schodoch v bytovke. Raz ju videla aj jej švagriná I., ale bála sa obžalovaného, že príde ku nim robiť cirkus, keďže bývali oproti nim. Ak prespala

niekde inde ako doma, na druhý deň ráno jej volal obžalovaný a vyhrážal sa jej, že má po piči ak nepríde domov, že či nevie kde býva. Poškodená z toho mala skutočne strach. Raz jej hovoril, že príde za jej buzerantom, čím myslel jej priateľa N. O. z E., a že mu vypáli dom. Obžalovaný nemal dôvod sa ku nej zle správať, ona ho nikdy neprovokovala, neútočila na neho. On vždy chodila do školy a on kričal, že do školy nechodia, nepravdivo ju obviňoval, že ju vyhodili zo školy. Poškodená dávala trestné oznámenia na obžalovaného dňa 4.11., 5.11. a 7.11.2013. Poškodená je od júna 2013 s obžalovaným doma denne, okrem posledného týždňa, od 31.10.2013 do 07.11.2013 poškodená doma nebola. Obdobie pred júnom 2013 bola doma každý víkend, cez všetky prázdniny, všetky voľné dni a sviatky. Asi rok a pol bola v domove. Pobyt v domove spočíval v tom, že tam bola celý týždeň od pondelka do piatka, aj tam spávala. Do školy chodila do Kežmarku, ráno z domova chodila do školy, zo školy domov do bytu k mame a sestre a potom v poobedňajších hodinách sa vracala späť do domova. Oficiálne ju z domova prepustili 26.09.2013, ale od júna 2013 bola denne doma, lebo do domova už nenastúpila.

Pri výsluchu dňa 04.04.2014 poškodená G. J. uviedla, že trestné oznámenie na obžalovaného podala iba preto, má z jeho osoby strach a obavu, pretože keď obžalovaný je doma, tak ju aj sestru T. kontroluje a vyvoláva im na telefón a neustále sa ich pýta, kde sú. Obžalovaný trval na tom, aby stále a hlavne na čas pravidelne chodievali do školy. Ona aj zo sestrou to pociťovali ako keby ich obmedzoval, kontroloval a poučal. Trestné oznámenie spolu so sestrou podala len pod vplyvom strachu a obavy z osoby obžalovaného, určite nie preto, že by im nejakým spôsobom fyzicky ublížil, alebo ju a jej sestru týral. Lútuje, že spolu so sestrou podali trestné oznámenie a chcela by ho stiahnuť. Zdôraznila, že obžalovaný ju netýral, fyzicky jej neublížoval a nevidela, že by týral alebo ubližoval jej sestre. Nič také sa nestalo. Pri výsluchu dňa 30.03.2015 k rozporom vo svojich výpovediach uviedla, že je pravdou, že sa jej obžalovaný vyhrážal, keď bola na praxi, že ju zabije, zakazoval im chodiť von, rozkazoval im ako keby bol ich rodič. Kvôli nemu nechodievala týždeň domov, pretože mal múdre reči. Pravdou je aj to, že z ničoho nič im dal facku. Ďalej uviedla, že mama s otcom jej rozprávali, aby to odvolala, že to nie je sranda, tak dlho sedieť, 12 rokov je dlhá doba. Aj sestru mala presvedčiť, aby to aj ona stiahla. Aj kamaráti obžalovaného jej rozprávali, aby nad tým všetkým premýšľala a odvolala to.

Svedkyňa poškodená T. J. na hlavnom pojednávaní uviedla, že s obžalovaným vychádza dobre od malička, zmenilo sa to, keď ju začal zrazu kontrovať. Kontroloval ju aj v škole, zakazoval jej stýkať sa s kamarátkami, nemohla robiť vo svojom odbore, musela mu dávať peniaze. Vonku chodila len v jeho doprovide. Jedenkrát išla bez neho von, išli na Bažant, kde ju stretol kamarát a išli na cigaretu. Obžalovaný tam prišiel, rozčúľil sa trhnutím chcel otvoriť auto. Ona potom išla von a obžalovaný ju uderil po hlave. Utekala domov, kde boli aj kamarátky, ktoré sa ho báli. Potom išla ku švagrinej I., ktorá jej navrhla, že môže u nich zostať. Keďže majú malé dieťa poškodená tam ostať nechcela a išla domov. Doma si ľahla spať, aby sa s ním nestretla. Ráno, keď ešte spala, obžalovaný ju začal biť do hlavy, zobudil ju, zbil ju aj pri skrini. Celú hlavu mala opuchnutú. Ona potom išla do kúpeľne, on do obývačky. Potom keď prišla za ním, tak jej vravel, že ho to mrzí. Na lekárskom ošetrení vtedy nebola, k lekárke išla o dva týždne, lebo ju bolela hlava. Lekárka jej dala tabletky, ktoré nie sú na predpis. Potom mala aj problémy s vyjadrovaním, hlava ju bolela ešte asi pol roka. S obžalovaným mali dobrý vzťah, inokedy na ňu fyzicky nezaútočil, ona k nemu chodila aj na prázdniny do Liberca. Potom sa rozíšiel s K. C. s vrátil sa späť domov, vtedy sa to zmenilo. Začal sa do nich starať, kontrolovať ich, nemohla chodiť vonku ani keď po ňu prišla sesternica, zobral jej telefón a zlomil SIM kartu. Obžalovaný sa z Čiech vrátil niekedy v lete 2013. Poškodená ďalej uviedla, že obžalovaný jej nadával, hovoril že je piča, kurva, vyhrážal sa jej, že jej dačo spraví, dialo sa to v priebehu dvoch mesiacov, správal sa tak ako keby bol pod vplyvom drog. Na otázku ako často dochádzalo zo strany obžalovaného k útokom poškodená uviedla, že vážnejšie ju zbil v ten večer a ráno, čo ju zobudil, sem tam ju čapol po hlave, avšak čo sa týka ostatného správania tak to bolo počas toho obdobia takmer každý deň. Vtedy mala 15 rokov, bola v puberte, nevlývalo to na ňu dobre. K jej sestre sa obžalovaný správal rovnako, ale sestra vystrájala, bola v domove, lebo nechodila do školy. Poškodená videla ako obžalovaný na sestru kričal. Svedkyňa nevedela uviesť ako dlho bola jej sestra v detskom domove, ale pred 18tkou ju matka bola zobrať domov. S obžalovaným sa počas inkriminovaného obdobia stretávali každý deň.

Na hlavnom pojednávaní vypovedal aj svedok K. Š., ktorý uviedol, že s poškodenou T. J. sa spoznali v ten večer, nepozná ju nejako bližšie. Odvtedy sa videli už len na súde. Vymenili si pár správ pred incidentom a pár správ po incidente. Svedok nemá informácie o rodinných pomeroch poškodenej. Uviedol, že si všimol, že oproti nim ide nejaký muž a poškodená mu povedala, že je to jej brat. Svedok zotrval na svojej výpovedi z prípravného konania, kde uvádzal, že na to T. (poškodená) z jeho auta vystúpila a jemu povedala, aby išiel preč, čo on neurobil pretože ten pán (obžalovaný) mu stál pred autom a kričal

ma neho, aby z toho auta vystúpil. Svedok z auta nevystúpil, ostal sedieť a ako náhle obžalovaný uvoľnil priestor, svedok zo svojim autom odišiel preč. Svedok nebol svedkom nejakých útokov alebo vyhrážok. Poškodená s ním nepila a nemal pocit, že by v tom čase mala vypité.

Svedkyňa C. E., ktorá vypovedala, že si pamätá na obdobie, kedy v centre pre deti a rodiny bola umiestnená poškodená G. J., mohlo to byť v období rokov 2011 až 2013, bola u nich cca 2 roky z dôvodu záškoláctva. Bola tam do svojich 18 rokov, potom z centra odišla. G. bývala s mamou a sestrou T.. Keď bola u nich, na víkendy chodievala nie domov, ale ku bratovi V. s priateľkou. Svedkyňa v tom čase bola vychovávateľkou v skupine, v ktorej bola poškodená. Keď G. bola u nich v centre chodila do školy, nemali s ňou žiadne problémy. O obžalovanom G. nerozprávala, rozprávala o svojom bratovi V.. Svedkyňa neboli známe nijaké okolnosti, že by obžalovaný mal poškodenú G. J. týrať, mal jej ubližovať, či vyhadzovať z domu. Poškodená nejavila na svojej osobnosti znaky nejakej traumy alebo problémov. Na pobyty chodila poškodená ku svojmu bratovi V.. Svedkyňa nebola svedkom útokov či vyhrážok poškodenej zo strany obžalovaného.

Matka obžalovaného a poškodených Ž. J. na hlavnom pojednávaní uviedla, že žiadne týranie nebolo. Obžalovaný jej pomáhal. T. dal dvakrát po papuli a to bolo preto, lebo sedela, kde nemala. Bola s nejakým kamarátom, ráno sa jej pýtal, že kto to bol, ona mu to nechcela povedať. Poškodené chodili poza školu. Keď bol obžalovaný doma a povedal im, že príde do školy, tak do školy išli, inak do školy nechodili. Chceli ho zničiť, keď sa vrátil obžalovaný z Prahy začali toto hovoriť. T. chodila do školy, ale G. bola lajdák. Musela ísť do detského domova, také kamarátky mala. Od roku 2010 do roku 2013 v spoločnej domácnosti žili ona, obžalovaný, T., G., C. J., I.Á. J. a C. J.. Obžalovaný išiel najprv do väzby, keď ho pustili išiel do Prahy a potom sa vrátil. Ponúkol jej, že jej pomôže, aby mohla ísť do práce. Povedal jej, že za nimi pôjde do školy, oni keď to počuli, tak potom do školy šli. Obžalovaný, keď mal nervy, tak si vypil, potom sa ukludnil, iné psychotropné látky neužíval. On nemal peniaze na to, aby pil, ona mu peniaze nedávala. Ku T. a G. sa obžalovaný správal dobre, chránil ich. Nadával im, keď sa dozvedel, že boli tam, kde nemali byť. Nadával im do píc a do kuriev. Takto im nadával, keď niečo vystrojili, keď nechodili do školy, alebo keď prišli neskoro večer domov. G. a T. reagovali na to tak, že ukazovali nervy. Svedkyňa si nepamätala, že by obžalovaný poškodené niekedy napadol aj fyzicky alebo sa im vyhrážal. Obžalovaný poškodené budil zo spánku len vtedy, keď bolo treba ísť do školy. Poškodené obžalovaného brali ako nevlastného brata, občas mali medzi sebou hádky, potom sa pomerili, aj sa pobozkali, on ich bral ako vlastné sestry. Nie je pravda to, čo uvádzali poškodené, že sa stalo 29.10.2013, spáľňu on neotváral, svetlo nezasvietil, nebolo vtedy ani pol štvrtej, ani pol piatej, vždy ich budil len vtedy, keď bolo treba ísť do školy. Poškodené boli v tom čase výbušné, T. nie, ale G. bola také výbušná. K dôvodom podania trestného oznámenia poškodenými sa svedkyňa vyjadriť nevedela. Keď prišiel obžalovaný domov, vtedy chodili do školy. T. chodila častejšie. G. v škole viac vymeškávala, zobrala sa a odišla na 3 - 4 mesiace, potom ju kvôli tomu, že do školy nechodila, svedkyňa musela dať do detského domova. S výchovou, ktorú nevládala, jej pomáhal obžalovaný a keď nebol doma on tak I. J.. Svedkyňa nevedela definovať obdobie, kedy poškodená G. J. bola v detskom domove. Svedkyňa pri výpovedi popísala incident, kedy poškodenej G. J. dala zlaté prstene, aby ich odložila, ona ich zanesla do záložne, asi preto, lebo svojmu priateľovi dávala peniaze na benzín. Z detského domova Patrícia občas cez víkend prišla domov, ale cez prázdniny chodila tak, že mesiac bola doma a mesiac u jej brata V.. Poškodená T. J. svedkyňu len nepočúvala, proti nej nič nemá, problémy boli s G..

Na hlavnom pojednávaní súd rovnako vyslúchol svedka N. O., ktorý asi pred 6 rokmi chodil s G. J., jej sestru T. poznal ako kamarátku a s obžalovaným sa stretol tak 2 - 3 krát, spoznal sa s ním náhodne. S G. chodil necelý rok. G. niečo k rodinnej situácii spomínala, ale všetko mu nerozprávala. Hovorila, že ju občas bil. Svedok zranenia na nej nevidel. Svedok sa nevedel vyjadriť ku skutočnosti, či poškodenú G. J. obžalovaný kontroloval, či sa jej vyhrážal. Rovnako poprel, že by sa obžalovaný vyhrážal jemu. Poškodená mu povedala, že obžalovaný jej mal ubližovať a bála sa chodiť domov, pretože mala z neho strach.

Kamarátka poškodených C. Y. na hlavnom pojednávaní uviedla, že z počutia od G. vie, že obžalovaný jej robil problémy, keď chodila za ňou do školy, na prax, ona pre neho nikdy nenašla dobré slovo. Obžalovaný za ňou chodil preto, lebo ona do školy nechodila. On jej možno nechcel zle, ale ona to tak nebrala. Ona to brala tak, že jej robí problémy. On napr. chcel, aby mu učiteľka dala vedieť, keď G. nepríde do školy. Svedkyňa si nepamätala žiadne útok obžalovaného voči poškodenej, ani žiadne vyhrážky a nadávky. Poškodená neprespávala doma vtedy, keď do školy nechodila, lebo sa bála, že čo

bude doma. Na G. žiadne zranenia nevidela. Poškodená T. J.Á. mala z obžalovaným zo začiatku dobrý vzťah, chodila aj za ním, keď bol v Čechách a chodila tam rada. Potom, keď sa vrátil sa to zhoršilo. Možno to bolo preto, že bol stále doma a bol na nich prísnejší. Zhoršilo sa to najmä vtedy, keď ráno napadol T.. Ona tým, že bola najmladšia, možno ju chcel chrániť, ale zobral to zo zlého konca. Okrem toho ešte raz napadol T. a jednu jej Kamarátku pri Červenom kostole. Tak isto z počutia vie, že keď jej vtedy obžalovaný volal, tak jej nadával. K zraneniam poškodenej sa svedkyňa nevedela vyjadriť presne, ale bola opuchnutá, mala modrinu na hlave alebo na tvári. Obžalovaný poškodeným zakazoval chodiť von, keď ich aj volali oni nešli, museli sa z domu buď vykradnúť alebo počkať, kým obžalovaný odíde. Pri odstraňovaní rozporov vo výpovediach svedkyňa zotrvala na výpovedi z prípravného konania, kedy uviedla, že nevie presne kedy to bolo, ale bolo to niekedy v roku 2013 jej T. povedala, že bola na polícii v Kežmarku na juhu a udala svojho brata obžalovaného, ktorý ju týral. Taktiež jej spomenula, že ju obžalovaný už dlhší čas bije, raz ju okolo 4.00 hod. zobudil zo spánku, začal ju kopať, avšak do akých častí tela jej už nespomenula, a kričal na ňu aby išla do školy. To je všetko čo T. povedala, svedkyňa sa nič nepýtala, pretože ju to nezaujímalo a nechcela s tým nič mať. Poškodená G. J. jej raz povedala, že obžalovaný ju mal kopať, ale kde ju kopal jej už neuviedla, pretože ju to nezaujímalo. Taktiež jej táto poškodená spomenula, že nespí doma, pretože sa bojí ísť domov, lebo sa bojí svojho brata obžalovaného, že ju opäť zbije a napadne. Poškodená T. J. jej dokopy nič nepovedala, ale raz ju videla asi v mesiaci november 2013 pred políciou na Juhu v Kežmarku a bola opuchnutá na hlave a na tvári a akurát jej povedala, že bola u lekára, pretože ju obžalovaný zbil. Na základe toho svedkyňa vyslovila záver, že verí, že obžalovaný poškodeným skutočne ubližoval a bil ich. Svedkyňa nikdy nebola priamym svedkom toho, ako sa obžalovaný vyhráža, resp. útočí na poškodenú G. J., o týchto útokoch sa dozvedela len od poškodenej. Na hlavnom pojednávaní svedkyňa ďalej uviedla, že G. bola riadny kvietok, do školy moc nechodila a vie, že aj po nociach nebola doma. Čo sa týka T., tá do školy riadne chodila, taktiež nechodila vonku po nociach, s mamou mala dobrý vzťah a stále jej pomáhala.

Svedkyňa B. Š. uviedla, že bola spolužiačkou G. zo strednej školy. Blízke kamarátky neboli, poškodená sa jej nezdôverovala ohľadom konania obžalovaného. Poškodenú T. J. svedkyňa pozná asi 5 rokov. Poškodená G. J. jej rozprávala o trestnom oznámení, pretože ju obžalovaný bil. Zotrvala na výpovedi z prípravného konania v časti, kde uvádzala, že zlosť obžalovaného na jeho sestry sa prejavovala tým, že na nich kričal, z dôvodu, napr. keď poškodené neboli doma aj týždeň a nikomu z domácnosti nič nepovedali, kde sa nachádzajú. Čo sa týka školy, tak to bolo podobne, taktiež do školy chodievali len vtedy, keď sa im chcelo a to obžalovaného hnevalo. Svedkyňa sa obžalovaný nikdy nevyhrážal, napokon na to nemal žiaden dôvod. Svedkyňa vyslovila presvedčenie, že to, že by mal obžalovaný poškodeným ubližovať je vymyslené, pretože sa poškodené chceli zbaviť svojho brata, pretože matku nerešpektujú vôbec a pred obžalovaným mali aspoň aký taký rešpekt. V prípravnom konaní ďalej uviedla, že G. si rada vymýšľa a klame a keď svedkyňa bola u nich raz na návšteve, vôbec jej nepripadalo, že by mal ich brat - obžalovaný byť na nich zlý, alebo to, že by ich mal biť alebo im ubližovať. Stalo sa iba to, že sem tam na nich nakričal, pretože poškodené do školy skoro vôbec nechodili a on chcel aby do školy riadne a načas chodievali. Pri odstraňovaní ďalších rozporov vo výpovedi svedkyňa zotrvala na tom, čo uviedla na hlavnom pojednávaní a to, že nemá vedomosť o útokoch obžalovaného voči poškodeným, o nadávkach či vyhrážkach. To čo uvádzala v prípravnom konaní jej povedala G. J.. Priamym svedkom útokov alebo vyhrážok svedkyňa nebola. Svedkyňa ďalej na hlavnom pojednávaní potvrdila, že poškodená G. J. bola niekedy u nich doma, keď nešla do školy. Prišiel tam po ňu obžalovaný, že má ísť domov. Obžalovaný nebol vulgárny, potom odišiel.

Svedkyňa I. J. vypovedala, že poškodené boli dievčatá, ktoré si chceli užiť život, kamarátky. Videla, že obžalovaný na nich občas zvýšil hlas, aby išli do školy, snažil sa, aby školu riadne skončili. Osobne nikdy žiadny útok obžalovaného voči poškodeným nevidela, vedela o nich len z rozprávania. T. prišla večer, že ju obžalovaný zbil a ona jej ponúkla, že ak chce, môže ostať spať u nich. Poškodená nechcela, aby nebolo horšie. Potom prišla ráno, že ju mal ťahať z postele za vlasy. V tom čase bola G. v domove. Svedkyňa si nepamätala, že by bola niekedy svedkom vyhrážok alebo nadávok voči poškodeným zo strany obžalovaného. Pamätala si, že obžalovaný šiel skontrolovať T. do školy. Podľa jej tvrdenia v tom čase obžalovaný užíval alkohol a iné návykové látky, po požití ktorých bol výbušný, nervózny, miestami agresívny. Poškodená G. J. bola v tom čase v detskom domove, sem tam si ju svedkyňa aj s manželom brali domov. Pamätala si, že volali aj z domova, že sa tam nevrátila, že či nie je u nich. Vtedy Patrícia mala ešte správanie voči matke ako také, v období pred tým ako bola v domove, škola bola na poslednom mieste. Čo sa týka T., tá bola málo doma, správanie mala dobré, aj vo vzťahu k svojej matke. Stalo sa, že svedkyňa aj s manželom niekedy išli kontrolovať, či išla do školy. Svedkyňa zotrvala na svojej výpovedi

z prípravného konania, kedy vypovedala, že G. a T. mali zo svojho brata (obžalovaného) hlavne rešpekt, pretože keď bol obžalovaný doma, tak ich kontroloval, či chodia riadne, načas a pravidelne do školy. Aj majsterka odborného výcviku, kde chodievala T. J., sa vyjadrila, že obžalovaný sa bol minimálne raz opýtať na praxi, či T. J. je tam prítomná.

Rovnako na hlavnom pojednávaní vypovedal brat obžalovaného, V. J., ktorý vypovedal, že žiadne týranie voči poškodeným nebolo. Otec sa o poškodené nestaral, preto nechodili do školy. Chodili po baroch ako 14 - 15 ročné dievčatá. O to, aby riadne chodili do školy sa staral on, obžalovaný a jeho sestra. Že ich udrel, to si zaslúžili. Matka chodila za ním, že jej kvôli nim stiahli prídavky. On dával matke peniaze, aby mohla vôbec kúpiť chlieb, mlieko, zaplatiť inkaso. Brat (obžalovaný) sa postavil a dal im poza uši. Susedia sa mu stále sťažovali, že v byte je hluk, chodil tam robiť poriadok. Oni vlastnej mame do kuriev a pič nadávali. Aj keď prišiel do školy, učiteľ mu vravel, že už mesiac neboli v škole, keď išiel na prax, tam sa dozvedel, že už 2 týždne tam neboli. O tom, že obžalovaný mal udrieť poškodené sa svedok do počul, potom mu to samé poškodené povedali. Sestry sa mu zdôverovali. G. si aj bral k sebe počas toho ako bola v ústave a to až do času, kým zistil, že G. mu berie peniaze. Hovorili mu, že má ísť s obžalovaným robiť poriadky, že ich zbil, pričom bitku mali dostať za to, že prechádzali z auta do auta a že nechodia do školy. Poškodené mu povedali, že dostali facku. Svedok poprel, že by sa obžalovaný poškodeným vyhrážal. Podľa svedka, obžalovaný alkohol požíval tak dvakrát do týždňa, pričom po jeho požití bol kludný až kým ho niekto nevytočil. Chodiť s kamarátkami obžalovaný poškodeným občas zakazoval, ale to im zakazoval aj on, pretože majú chodiť do školy a nie po baroch. Správanie poškodených, kedy nechodili do školy a chodili po baroch pokračovalo ešte asi do roku 2015.

Svedkyňa T. I. sa vyjadrila k incidentu s pred Červeného kostola, keď uviedla, že obžalovaný vtedy hľadal svoju sestru T., ktorá tam bola s nimi a išla ku kamarátovi do auta. Obžalovaný sa jej pýtal, kde je jeho sestra. Konkrétne svedkyňa vtedy nenadával. Svedkyňa mu povedala, že nevie, kde je T.. Bol agresívny a opýtal sa aj K., že kde je T.. Na svedkyňu obžalovaný nezaútočil, na K. áno, kopol do nej. Tá mu následne prezradila, kde T. je. Svedkyňa nevedela, či ju obžalovaný kopol, alebo chytil pod krk. Obžalovaný následne išiel za sestrou T.. Čo sa udialo ďalej svedkyňa nevedela, lebo odišli domov. Hoci s poškodenými boli kamarátky, tieto sa jej nezdôverovali o svojej rodinnej situácii. T. videla po jednom incidente s obžalovaným, kedy mala modriny a povedala jej, že obžalovaný ju zbil. Obžalovaný bol na poškodené prísnejší ako ich mama, staral sa kde sú a kedy chodia domov. Z dôvodu rozporu výpovede svedkyne učinenej na hlavnom pojednávaní a v prípravnom konaní, bola skoršia výpoveď svedkyne na hlavnom pojednávaní prečítaná, pričom svedkyňa zotrval na svojej pôvodnej výpovedi, kedy uviedla, že keď obžalovanému uviedla, že nevie, kde je T., tak začal na ňu kričať, začal jej vulgárne nadávať, že je piča, kurva atď. Ona mu na to povedala, aby sa láskavo upokojil. Kde on bol ešte viac rozčúlený a na to na svedkyňu fyzicky zaútočil a to takým spôsobom, že ju svojou pravou rukou chytil pod krk a pritlačil ju k dverám a stále sa jej pýtal na T.. Svedkyňa mu opäť povedala, že nevie, kde sa T. nachádza. Keď toto všetko videla jej kamarátka K. D., ktorá tam bola s ňou, tak sa zľakla, že začala utekať smerom k novinovému stánku smerom k Červenému kostolu. Obžalovaný keď videl ako K. D. uteká, tak svedkyňu pustil a rozbehol sa za ňou, kde ju aj dobehol. Svedkyňa iba z diaľky videla ako obžalovaný zaútočil aj na K. D. a to takým spôsobom, že jej dal dve facky otvorenou dlaňou po ľavom líci. Rozpor vo svojich výpovediach svedkyňa vysvetlila uplynutím obdobia 6 rokov medzi jednotlivými výpoveďami. Priamym svedkom vyhrážok, rep. útokov obžalovaného voči poškodeným svedkyňa nikdy nebola. Tomu, že obžalovaný mal ubližovať poškodeným svedkyňa verí preto, lebo poškodené jej to osobne povedali a oni by ju určite neklamali. Priamym svedkom toho však nikdy nebola, že by obžalovaný mal poškodeným ubližovať, fyzicky napádať, vyhadzovať ich z domu alebo sa im vyhrážať ublížením na zdraví alebo nejakou inou ujmu.

Svedok C. J., ako otec poškodených a nevlastný otec obžalovaného, odmietol na hlavnom pojednávaní vypovedať. V prípravnom konaní vypovedal, že to, že v čase, kedy žili v spoločnej domácnosti s obžalovaným a poškodenými a to do apríla 2013, tak obžalovaný sa v jeho prítomnosti voči G. a T. správal vždy normálne a slušne. Keď im niečo vyčítal, tak to bolo iba preto, pretože poškodené nechodievali do školy a jeho to veľmi hnevalo. V jeho prítomnosti obžalovaný poškodené nikdy nebil a v jeho prítomnosti ani nebral žiadne drogy. Nikdy nebol svedkom útoku obžalovaného voči poškodeným a to či už slovného alebo fyzického. Obžalovaný je slušne vychovaný. Podľa svedka zo strany poškodených mohlo ísť o pomstu z dôvodu, že obžalovaný ich kontroloval, či skutočne chodievajú do školy.

Svedkyňa O. W., vypovedala, že G. bola jej spolužiačka a kamarátka, s T. neboli až také kamarátky. G. nechodila do školy, obžalovaný chcel, aby tam chodila. Ústne jej dohovárал. Svedkyňa nevidela,

že by obžalovaný poškodenú zbil. Obžalovaný a poškodené mali medzi sebou normálny vzťah. G. so svedkyňou chodili spolu vonku, G. bola vtedy v puberte a bola nahnevaná, že obžalovaný ju kontroluje a že chce, aby chodila do školy. Chodil aj za ňou do školy, že či tam chodí. Svedkyňa nemala vedomosť, či obžalovaný poškodeným nejako ubližoval, poškodené sa jej nezdôverili s takýmto niečím.

Na hlavnom pojednávaní bola prečítaná výpoveď svedkyne C. D., majsterky odborného výcviku, ktorá v prípravnom konaní uvádzala, že s G. J. na praxi problém nemala, čo jej povedala, to urobila. Dochádzku však mala nepravidelnú a keď sa jej opýtala, prečo nebola na praxi tvrdila, že bola doma, že jej bolo zle a podobne. Keď G. nebola na praxi posielala upozornenia aj triednemu učiteľovi. O tom, že ju mal obžalovaný biť alebo jej ubližovať svedkyňa nevedela nič. Nikdy nebola priamym svedkom toho, že by obžalovaný nejakým spôsobom útočil, vyhrážal s ublížením alebo spôsobením nejakej ujmy poškodeným. Nikdy o tom ani nepočula. Obžalovaného videla iba raz, keď prišiel skontrolovať, či je Patrícia na praxi a keď ju skontroloval, odišiel preč, žiadne problémy nerobil.

Taktiež v rámci dokazovania bola prečítaná výpoveď svedka C.. T. Ž., ktorý v prípravnom konaní vypovedal, že poškodená T. J. je veľmi nezodpovedná, čo preukazuje jej dochádzka, keď za prvý polrok v školskom roku 2013/2014 mala 66 neospravedlnených vyučovacích hodín. V triede je neobľúbená. Nakoľko v škole veľa vymeškáva, jej prospech je podpriemerný.

Svedok C.. P. Š., triedny učiteľ G. J., pri výsluchu v prípravnom konaní potvrdil, že poškodená do školy nechodievala a nenosila žiadne ospravedlnenky. Zo školy boli vykonané opatrenia, by poškodená riadne a včas chodila do školy a preto aj prostredníctvom školských asistentov jej boli zasielané výzvy, aby riadne a načas chodievala do školy. Na tieto výzvy poškodená vôbec nereagovala a rovnako tak nereagovala ani jej matka, preto bola poškodená vylúčená zo štúdia pre nezáujem. V čase, keď poškodená chodievala do školy, bola snaživou a cieľavedomou žiačkou. O tom, že obžalovaný je v base sa dozvedel vtedy, keď poškodenej oznámil, že pravdepodobne bude podmiennečne vylúčená. Konkrétny dôvod, prečo je jej brat v base neuviedla, povedala len, že jej bratovi prešlo a neustále ju iba kontroloval. Poškodená G. J. sa nikdy s ničím nesťažovala, tvrdila len to, že jej nevlastný brat ju len neustále kontroluje. Ako sa jej brat volal menom poškodená nikdy neuviedla.

C.. R. C. vo svedeckej výpovedi ku zdravotnému stavu poškodenej G. J. uviedla, že v jej zdravotnej dokumentácii nie je žiaden záznam o tom, že by menovaná mala mať niekedy nejaké zranenia, ktoré jej mal spôsobiť jej nevlastný brat - obžalovaný. V jej zdravotnej dokumentácii sú len záznamy o bežných chorobách, ktoré prekonala, avšak o nejakých zraneniach nie sú záznamy žiadne.

Svedkyňa C.. C. Š. v prípravnom konaní uviedla, že jej pacientkou je T. J., kde ku jej zdravotnému stavu vypovedala, že v jej zdravotnej dokumentácii zo dňa 13.11.2013 poškodená udala, že dňa 06.11.2013 ju napadol jej brat, kde jeho meno neuviedla a to takým spôsobom, že ju mal udierať päťami a to do oblasti hlavy, mala nauzea, tzn, napínanie na zvracanie a 3 dni mala bolesti hlavy. Na lekárske ošetrenie nešla nikde. Svedkyňa podotkla, že poškodená na lekárske ošetrenie prišla dňa 13.11.2013 nakoľko mala zápal hrtanu a zápal spojiviek vľavo a nie z dôvodu napadnutia jej bratom. K napadnutiu nič bližšie neuviedla, ani sa nikdy nezdôverila s tým, že by jej mal brat nejako ubližovať na zdraví, alebo ju nejakým spôsobom týrať.

Brat obžalovaného C. J., ktorého svedecká výpoveď bola na hlavnom pojednávaní prečítaná, pri svojom výsluchu uviedol, že po celý čas čo bol doma nikdy nebol priamym svedkom toho ako obžalovaný ubližuje, bije, alebo sa vyhráža nejakou ujmou na zdraví poškodeným. Poškodené si radi vymýšľajú, ku nemu a k ich matke sú veľmi drzé, viackrát sa stalo aj to, že matku poslali do piči. Jediný dôvod bol ten, že tak on a aj matka chceli, aby obe chodili riadne a načas do školy. Obe sa s kamarátkami túlili, domov chodievali nadránom a niekedy domov prišli aj opité. Od matky počul, že niekedy v roku 2013 mal obžalovaný T. J. zbiť, pretože do školy nechodila riadne a načas a k tomu bola ešte drzá. O útokoch na sestru G. počul len od matky. Myslí si, že poškodené si útoky obžalovaného vymysleli. Svedok potvrdil, že on od obžalovaného raz dostal facku, bolo to niekedy v roku 2010, keď prišiel domov opitý a bol drzý, potom po vytriezvení si svoju chybu priznal. Od matky počul, že obžalovaný mal poškodeným dať facku na líce, keď domov prišli opité. Svedok nemal vedomosť o tom, že by sa obžalovaný poškodeným vyhrážal, od matky má vedomosť iba o tom, že od obžalovaného dostala bitku iba T., o G. nevie, že by bitku dostala. Na záver výpovede svedok uviedol, že jeho brat je obvinený zo zločinu týrania neprávom.

K. B., ktorej výpoveď bola taktiež prečítaná na hlavnom pojednávaní, v prípravnom konaní vypovedala, že o tom, že obžalovaný je vo VTOS v Košiciach sa dozvedela od G. J., ktorá jej to osobne povedala. Taktiež jej povedala, že obžalovaný už nie je doma, že ho zobrala polícia, pretože ich mal týrať a biť a oni ho išli udať na políciu. Keď sa svedkyňa G. J. opýtala, že akým spôsobom ju mal týrať a biť jej táto uviedla, že keď sa vrátil z Čiech bol ako prepnutý v tom zmysle, že ju nechcel púšťať von, bil ju, kričal po nej a podobne. Ona tomu verila, pretože vedela, že poškodené do školy pravidelne nechodia, túlajú sa po vonku a domov chodia neskoro, niekedy sa stane, že doma nie sú ani týždeň a svojej matke o tom nepovedia nič. Raz keď svedkyňa bola u nich na návšteve, bola svedkom toho ako obžalovaný začal na G. kričať a to z toho dôvodu, že prišiel papier zo školy, kde bolo uvedené, že dostala podmienku na vylúčenie zo školy, nakoľko skoro vôbec do školy nechodievala. Obžalovaný na poškodenú riadne nakričal, že nebude sedieť doma, do školy bude chodiť riadne a načas a že on s ňou bude chodiť do školy, aby mal istotu, že do tej školy aj skutočne pôjde. Svedkyňa nevidela, že by obžalovaný dal poškodenej facku, že by ju bil, alebo sa nejakým spôsobom vyhrážal, že jej ublíži. Svedkyňa ďalej uviedla, že keď niekedy bola s G., táto jej povedala, že sa bojí chodiť domov, pretože obžalovaný na ňu stále kričí. Poškodené si však skutočne robia čo chcú, domov chodia neskoro večer, alebo sa niekedy stane, že neprídu vôbec a nikomu z domácnosti nič nepovedia. Potom je obžalovaný na ne nervózny. Raz jej T. povedala, že niekedy cez leto v roku 2013 ju mal obžalovaný zo spánku zobudiť a ťahať za vlasy, biť ju, ale z akého dôvodu to urobil jej povedať nevedela. Podľa nej je to celé nafúknuté.

Na hlavnom pojednávaní bola tiež prečítaná výpoveď sesternice obžalovaného, K. I., ktorá v prípravnom konaní vypovedala, že o tom, že obžalovaný je v base sa dozvedela od T. J., kde táto jej uviedla že ona a jej sestra G. obžalovaného udali na políciu. T. následne potom sama od seba povedala, že to urobili len preto, že ju mal údajne obžalovaný zbiť až tak, že mala ľahký otras mozgu a že s tým bola aj u svojej ošetrojúcej lekárky. Rodina svedkyne sa s nimi nekontaktuje ani nenavštevuje. Svedkyňa nikdy nebola priamym svedkom toho ako by mal obžalovaný svoje nevlastné sestry poškodené biť, alebo ich týrať alebo sa im vyhrážať. Obžalovaný sa snažil len o to, aby poškodené riadne a hlavne na čas pravidelne chodievali do školy a aby sa po večeroch neflákali vonku. Vo svedeckej výpovedi svedkyňa ďalej uvádzala, že T. kurátorke z ÚPSVaR v Kežmarku povedala, že keď práve nie je v škole uvádza, že je u nich, čo však nie je pravda, pretože v tom čase je svedkyňa v škole, jej matka v práci a otec, ktorý je doma, by ich do domu nepustil. Z toho usudzuje, že T. si rada vymýšľa.

Znalci z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria MUDr. Andrea Remecká a MUDr. Ladislav Lauko v znaleckom posudku č. 5/2013 k osobe obžalovaného došli k záverom, že u obžalovaného nebola zistená prítomnosť duševnej choroby. Obžalovaný nemá porušené vnímanie, jeho myslenie je v kontakte s realitou, je schopný pamätať si a reprodukovať udalosti. Jeho pamäťové schopnosti ani intelekt nejaví známky hrubého poškodenia. Znalci u obžalovaného zistili anomálne štruktúrovanú osobnosť /Zmiešaná porucha osobnosti podľa MKCH-10/ s disociálnymi rysmi, so znakmi impulzivity a nezdržanlivosti, ktorá sa prejavuje neschopnosťou prispôbiť sa pravidlám už od puberty, sťažnou kontrolou emócií, tendenciou ku konfliktom, sklonom k výbuchom hnevu, neschopnosťou kontrolovať expozívne správanie, čo je potencované vplyvom alkoholu, nestálou náladou, neschopnosťou poučiť sa z predchádzajúcej negatívnej skúsenosti, nezodpovednosťou a nerešpektovaním sociálnych noriem. Súčasne znalci zistili u obžalovaného viacročnú anamnézu požívania alkoholu, pričom toto užívanie hodnotia ako II. štádium závislosti podľa Jellineka. Prítomnosť iných duševných porúch, resp. chorôb znalci u obžalovaného nezistili. Ďalej znalci zistili u obžalovaného dlhodobé užívanie alkoholu. Obžalovaný pripúšťa dennú konzumáciu alkoholu v minulosti, ktorú obmedzil po absolvovaní ochranej protialkoholického liečby. Tolerancia obžalovaného na alkohol je nezmenená, nepopiera „alkoholické okno“ a pitie v ťahu. Nie sú prítomné ranné dúšky a kvalitatívne poruchy vnímania. Schopnosť abstinencie však znalci nepovažujú za zachovanú, čo potvrdzuje aj správanie obžalovaného, ktorý požíva alkohol aj napriek tomu, že vie o jeho negatívnom vplyve na jeho správanie /zvýšená iritabilita, expozivita, neschopnosť kontrolovať svoje emócie/. Toto užívanie alkoholu znalci hodnotili ako Poruchy psychiky a správania súvisiace s nadužívaním alkoholu v II. štádiu závislosti podľa Jellineka. Závislosť na iných návykových látkach ani iné nelátkové závislosti znalci nezistili. Náruživé hráčstvo datované do minulosti znalci nepovažujú za Patologické hráčstvo /F 63.0/, nakoľko ho vylučuje diagnóza poruchy osobnosti u obžalovaného. Klinickým vyšetrením u obžalovaného nebola zistená závislosť na žiadnych omamných látkach. Obžalovaný má skúsenosť s užívaním marihuany a pervitínu, toto užívanie však možno hodnotiť ako abúzus /škodlivé užívanie/, nakoľko u neho nie sú splnené kritériá závislosti na týchto látkach. Skúsenosť s inými návykovými látkami obžalovaný odmieta. Ďalej znalci uviedli, že klinickým vyšetrením ani štúdiom spisovej dokumentácie nezistili u obžalovaného prítomnosť duševnej choroby v čase

spáchania trestného činu, obžalovaný v čase zadržania nebol pod vplyvom alkoholu ani inej návykovej látky. Vzhľadom k týmto skutočnostiam bola schopnosť rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť a schopnosť ovládať svoje konanie v čase spáchania trestného činu u obžalovaného zachovaná v plnej miere. Nakoľko je páchanie trestnej činnosti datované na dlhšie časové obdobie znalci pripúšťajú nepodstatné zníženie ovládacích schopností vplyvom prípadne požitého alkoholu, ktorý podnecoval anomálne charakterové črty obvineného. Úroveň rozumových a intelektových vlastností obžalovaného nie je ovplyvnená žiadnou duševnou chorobou alebo poruchou. Znalci počas vyšetrenia nezistili závažný defekt intelektu ani prítomnosť duševného ochorenia, ktoré by bránili chápaniu zmyslu trestného konania a bránili schopnosti plnohodnotne sa zúčastňovať úkonov trestného konania. Obžalovaný chápe zmysel trestného konania a je schopný plnohodnotne sa zúčastňovať úkonov trestného konania. Z psychiatrického hľadiska pobyt obžalovaného na slobode znalci nepovažujú za nebezpečný pre spoločnosť, keďže nejde o kvalifikovanú duševnú chorobu. Vzhľadom k tomu, že obžalovaný v minulosti absolvoval ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou a teda bol edukovaný ohľadom závislosti na alkohole ako aj o potrebe abstinencie a taktiež vzhľadom k osobnosti a postoju obžalovaného, znalci nedoporučili uloženie ochrannej protialkoholického liečby.

V písomnom znaleckom posudku č. 4/2014 vypracovanom MUDr. Ľubicou Onderušovou (Pokrievkovou), znalcom v odbore psychológia, odvetvie klinická psychológia detí a klinická psychológia dospelých, znalkyňa dospela k záverom, že u poškodenej G. J. sú jej intelektové schopnosti podpriemerné. Jej uvažovanie je málo pružné, rigidné. Myslenie je účinnejšie v situáciách bez emocionálnych podnetov, city a nálady negatívne vplyvajú na jej myslenie, v prípade emocionálneho napätia dochádza k poklesu výkonu. Osobnosť poškodenej sa vyvíja disharmonicky. Afektivita je odbrzdená, nedostatočne brzdená racionálnymi mechanizmami. Poškodená je impulzívna, výbušná, má tendenciu intenzívne emocionálne reagovať aj na menej významné podnety. Má zúžený rozhľad, ťažko chápe hľadisko iných, takmer nie je schopná odpútať sa od vlastného prežívania, postojov. Regulácia správania prostredníctvom rozumových zložiek funguje zle. Odbrzdenosť sa prejavuje aj na verbálnej úrovni, často povie viac ako vidí či počuje. Jej emocionálny život je plytký. Je u nej zvýšená potreba naviazať sa na niekoho, zároveň však nie je schopná takúto väzbu vytvárať. Prispôsobivosť je zhoršená, treba rátať s epizodickými poruchami prispôsobenia - v afektívne napätých situáciách možno očakávať neadekvátne správanie - regresné reakcie, únik pred riešením problémov, uvoľnené správanie. Jej citlivosť voči morálnym problémom je nižšia, v životnom štýle dominujú momenty vlastného záujmu. Zdráha sa, alebo ani nevie vyjadriť svoje túžby. Je uväznená šablónovitosťou svojho správania a súčasne svojim egocentrickým, subjektivistickým pohľadom na svet čím sa zvyšuje jej izolovanosť od reality. Skrýva svoju podstatu, taktizuje, má snahu zbavovať sa zodpovednosti, ukazovať sa v lepšom svetle. Úroveň sebapoznania je nízka. Jej správanie je do značnej miery ovplyvnené okolnosťami. V situáciách, keď má podať výkon, sa dá očakávať výrazná inhibovanosť výkonu. U poškodenej G. J. neboli preukázané poruchy vnímania v zmysle halucinácií. Je orientovaná v realite. V posudzovaní udalostí je zvýšene subjektívna, takmer nedokáže brať do úvahy hľadisko iných. Jej pamäťové schopnosti sú celkovo v spodnej časti pásma priemeru. Verbálno - logická pamäť je rozsahom podpriemerná, dokáže zreprodukovať podstatu zmysluplného deja, s menším počtom detailov. U tejto poškodenej bola preukázaná výrazná subjektivita v posudzovaní. Berie do úvahy najmä vlastné hľadisko, takmer nie je schopná chápať hľadisko iných. Má tendenciu zbavovať sa zodpovednosti, okolkovať, ukazovať sa v lepšom svetle a povedať viac než vidí či počuje, jej pohotovosť ku klamstvu je zvýšená. Toto sa s veľkou pravdepodobnosťou prejavilo aj v jej výpovedi, čo znižuje objektivitu jej vyjadrení. Počas znaleckého rozhovoru neboli u nej pozorované príznaky zvýšenej úzkosti, udalosti, ktoré sú predmetom vyšetrovania popisovala bez zvláštností v emocionálnom prejave (v zmysle vystupňovania alebo absencie afektov), pri viacerých otázkach odpovedala po latenciách, čo svedčilo pre zvažovanie odpovedí. Ani objektívne testové vyšetrovanie nepoukázalo na prežívanie nezvládnutého stresu. Preto sa dá usudzovať, že jej vyjadrenia v jej výpovedi nie sú celkom objektívne, že došlo k skresľovaniu najmä následkov správania obžalovaného na jej psychický stav, ale i závažnosti či frekvencie útokov. Osobnosť poškodenej G. J. sa vyvíja disharmonicky, sú u nej prítomné poruchy správania, ktoré boli zrejme aj dôvodom nariadenia ústavnej výchovy. Jej citlivosť voči spoločenským normám je nižšia, v jej životnom štýle dominujú momenty vlastného záujmu. Nerada je obmedzovaná, preto aj nátlakovité správanie obžalovaného voči nej mohlo pôsobiť v smere stupňovania jej odporu, zrejme aj kvôli tomu mohlo dochádzať ku konfliktom s obžalovaným.

Znaleckým dokazovaním u poškodenej T. J. bolo zistené že jej intelektové schopnosti sú priemerné. Uvažovanie je pomerne pružné, účinné v situáciách s emocionálnymi podnetmi, i v situáciách

neutrálnych. Jej osobnosť je nezrelá. Má menší prehľad, díva sa akoby zblízka, ale tým menej vidí, lebo sa sústreďí viac na detaily. Jej vzťah k situáciám je intenzívny. Je sústredená na vlastné prežívanie a postoje, takmer neschopná odpútať sa od nich. Afektivita je odbrzdená. Je impulzívna, za každých okolností reaguje na dianie okolo, keďže neberie do úvahy okolnosti, jej reakcie sú akoby „mimo“. Ťažšie prežíva emócie, skôr ich len registruje. Schopnosť odhadovať reakcie iných je dobrá, ale jej vzťahy môžu byť kvôli zameranosti na seba konfliktné. Snaží sa cieľavedome regulovať svoje správanie a aktuálne nálady, ale kvôli tomu je správanie trochu křčovité. Dokáže sa prispôbiť. Výrazné sú pocity ohrozenosti, stavy napätia, ktoré môžu mať korene už v detstve. Poškodená vo všetkom hľadá nejaký skrytý význam, čo sa prejavuje v okolkovitom správaní. Sexualita nie je v súlade s emotivitou. Prítomná je odbrzdenosť na verbálnej úrovni, často povie viac ako vidí, počuje. U tejto poškodenej neboli preukázané poruchy vnímania v zmysle halucinácií. Je orientovaná v realite. V posudzovaní udalostí je zvýšene subjektívna, takmer nedokáže brať do úvahy hľadisko iných. Pamäťové schopnosti poškodenej sú celkovo priemerné. Verbálno- logická pamäť je podpriemerná. Dokáže zreprodukovat podstatu zmysluplného deja, s menším počtom detailov. U poškodenej T. J. bola taktiež preukázaná zvýšená subjektivita v posudzovaní. Často povie viac ako vidí, počuje, má tendenciu dopĺňať niektoré detaily udalostí, čo sa mohlo prejaviť aj v jej výpovedi. Pri znaleckom vyšetrení popisovala udalosti vyšetrovaného skutku v podstate zhodne ako vo svojej výpovedi, emocionálny doprovod korešpondoval s jej vyjadreniami. Poškodená je nezrelá, zameraná na vlastné prežívanie, čo môže spôsobovať konflikty medzi ňou a okolím. Výrazné sklony k provokovaniu obžalovaného u nej neboli preukázané. U oboch poškodených neboli zistené príznaky, ktoré by poukazovali na syndróm týranej osoby. U oboch je prítomný strach zo správania obžalovaného pod vplyvom psychoaktívnych látok, ale doteraz tento strach dokázali kompenzovať do tej miery, že sa u nich nerozvinuli závažnejšie poruchy emocionality, správania alebo myslenia.

Poškodená K. C. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že prišla z práce po dvanástke, obžalovaný bol už vtedy podráždený. Išli von, on odbehol a ona ešte s jedným chlapcom a dievčaťom čakali na lavičkách. Potom išli na ubytovňu, ona si odbehla ešte na WC a keď sa vrátila, tak ju obžalovaný obvinil, že tam s nejakým chlapcom mala pohlavný styk. Cestou domou ju začal biť a bil ju celú cestu. Keď prišli na ubytovňu, zamkol dvere, zobral jej mobil a zobral nôž. Naťahovali sa asi hodinu, dve, poškodená kričala o pomoc, ale na ubytovni sa nikto do nikoho nestará. Potom obžalovaný z jej mobilu niekomu volal, následne odišiel a poškodenú tam zamkol. Keď sa vrátil, pokračovalo to ďalej. Obžalovaný mal v ruke nožík, hovoril, že ju zabije, že ju pochová, že nikto to nebude vedieť. Potom od poškodenej pýtal peniaze, išli spolu k bankomatu, kde mu poškodená dala 600 Kč a on odišiel. Obžalovaný pri útoku veľa krát použil vyhrážku, hovoril napríklad, že ju rozreže na kúsky, dá ju do sáčkov a pochová na rôznych miestach a už ju nikto nedá dokopy. Nôž bol veľký, akej farby bola rukoväť si poškodená nepamätala. Popísané konanie obžalovaného bolo pre ňu psychicky náročné, chodila potom aj k psychologičke aj ku psychiatricke a ešte stále nemôže občas spať a necíti sa bezpečne. Obžalovaný pri útoku hovoril aj, že zabije jej psa a jej otca. Bolo jej jedno koľko bolo hodín, poškodená v noci volala otcovi či je v poriadku, pretože obžalovaný hovoril, že mu do okna hodí bombu. Bála sa o otca, pretože už mala len jeho. Obžalovaný a poškodená žili spoločne na ubytovni, ako pár boli už len zo zvyku. Poškodená potvrdila, že obžalovaný ju napadol už aj v minulosti. Uviedla, že mala dvakrát otras mozgu a jedenkrát jej obžalovaný skoro zlomil nos. Tých útokov bolo viac. Raz v noci ju vybral v pyžame bez papúč, bolo vtedy veľa snehu na gynekológiu, že či ešte nemala pohlavný styk. Vtedy mala prvý otras mozgu. Inokedy, keď jej skoro zlomil nos, jej dal hlavičku a keď sa mu nepáčilo, tak s ňou rozbil sklenenú výplň na dverách. Ako dôvod útoku obžalovaného poškodená uviedla, že bol po vplyvom drog, krivo ju obvinil, že s jedným chlapcom mala pohlavný styk a to len na základe toho, že keď išla z WC s tým chlapcom sa stretli vo dverách. Ona v tom čase užívateľom drog nebola, čo vie potvrdiť výsledkami testov z toho obdobia.

K tomuto skutku na hlavnom pojednávaní vypovedal aj otec poškodenej, S. C., ktorý uviedol, že obžalovaný a poškodená sa poznali od detstva. Poznali sa dlho, bývali blízko seba. Ich vzťah bol raz hore, raz dole, stále sa hašterili. Poškodená obžalovaného zobrala do Čiech, tam boli asi pol roka a viac s ňou nevydržal. Svedok vedel o tom, že obžalovaný poškodenú bil, nevedel však prečo. Dcéra mu povedala, že obžalovaný sa jej vyhrážal, niečo v tom zmysle, že jej ublíži. Poškodená mu ešte hovorila, že obžalovaný sa vyhrážal, že ublíži jemu aj ich psovi. Poškodená mu ďalej spomínala, že obžalovaný sa jej vyhrážal, že sa postará aby ju prepustili. Priamym svedkom nejakého útoku obžalovaného na poškodenú svedok nebol, má to len z rozprávania. Raz mu I. I. T. volala, aby prišiel po dcéru (poškodenú), že obžalovaný ju zbil. Keď tam prišiel, dcéra plakala, ale obžalovaný tam nebol. Svedok potvrdil, že

poškodená mala z obžalovaného strach, pretože v poslednom období ju veľmi otravoval. Počul o tom, že obžalovanému má vrátiť žltú plynovú bombu, on má však doma len 3 modré plynové bomby.

Svedkyňa B. Y. si, vzhľadom aj na odstup času, pamätala, že bolo nejaké napadnutie pani obžalovaným, pričom v tejto súvislosti vypovedala aj na polícii. V tom čase bola vedúcou ubytovacieho zariadenia, kde tí dvaja dotyční bývali. Incident jej hlásila pani E.. Svedkyňa na druhý deň nastúpila do služby, tak jej sprostredkovane pani E. hlásila, čo sa tam stalo. Oni si takéto incidenty zapisujú do knihy, ktorú majú pre vlastnú evidenciu. Po 5 rokoch to vyhadzujú. Po tomto incidente sa obaja odsťahovali, či poškodená navštívila lekára svedkyňa uviesť nevedela. Ona priamym svedkom agresívneho správania obžalovaného nebola, má to len sprostredkovane od kolegyň a ostatných ubytovaných.

Svedkyňa K. E. na hlavnom pojednávaní si pamätala, že obžalovaný a poškodená boli u nich ubytovaní, ale už by ich nespoznala. Uviedla, že incidenty sa snažia vyriešiť sami, keď je to extrémne volajú políciu. Potom spisujú iba to, že tam bola polícia, ináč nič.

Svedkyňa C. T. sa k incidentu medzi obžalovaným a poškodenou vyjadriť nevedela.

Na hlavnom pojednávaní bola taktiež prečítaná svedecká výpoveď z prípravného konania svedka C. T.. Svedok pri výpovedi uviedol, že poškodenú K. C. pozná cez obžalovaného. S obžalovaným sa poznal už skôr, je to jeho kamarát. O trestnom oznámení na obžalovaného sa dozvedel od poškodenej K. C., ktorá mu to sama povedala. Ohľadom pôžičky nevedel o čo ide, pokiaľ sa to týka jeho osoby, nikomu nič nepožičiaval. Do doby, kým obžalovaný z Liberca odišiel, sa svedok s obžalovaným a poškodenou stretával nepravidelne, boli to jeho známi z práce, občas si spoločne zašli na pivo, bolo to asi desaťkrát. V tom čase boli obžalovaný a poškodená partneri, bývali spolu v nejakom podnájme, boli spolu často. Svedok ich stretával v práci. Poškodená sa svedkovi v niekoľkých prípadoch sťažovala, že obžalovaný sa ku nej nespráva dobre, že sa k nej správa aj násilným spôsobom. Svedok sa na to nikdy obžalovaného nepýtal. Konkrétne mu poškodená vravela, že obžalovaný ju niekoľkokrát zmlátil a okradol. Svedok si nikdy nič nevšimol, na poškodenej nebolo nič vidieť, len o tom hovorila. On jej povedal, že si to musia vyriešiť medzi sebou. Nevedel nič o tom, že by poškodená mala užiť nejakú omamnú alebo psychotropnú látku. Svedok nebol pri tom, že by sa obžalovaný poškodenej vyhrážal ublížením na zdraví alebo inou ujmu. Svedok mal vedomosť len o trestnom oznámení poškodenej voči obžalovanému pre krádež, avšak bližšie k tomu sa vyjadriť nevedel.

Svedok L. D. v prípravnom konaní vypovedal, že poškodenú a obžalovaného pozná cez kamaráta C. T., za ktorým obaja chodili spoločne. Svedok uviedol, že nevie nič o žiadnej pôžičke, ktorá by sa týkala poškodenej a obžalovaného, on osobne im nič nepožičiaval. Streto sa s nimi asi tri krát, šlo o bežné návštevy. K tomu, či poškodená na ubytovni požila nejaké drogy sa svedok vyjadriť nevedel, nič také nevidel a ani nepočul. Od poškodenej počul o tom, že mala s obžalovaným konflikt, avšak nič bližšie o tom nevie, lebo ho to nezaujímalo. Nebol svedkom toho, že by sa obžalovaný poškodenej vyhrážal, keby tam bol poškodenej by sa zastal. Keby bol pri nejakom útoku, pamätal by si to. Výpoveď svedka z prípravného konania bola na hlavnom pojednávaní prečítaná.

V písomnom znaleckom posudku č. 55/2014 vypracovanom MUDr. Ľubicou Onderušovou (Pokrievkovou), znalcom v odbore psychológia, odvetvie klinická psychológia detí a klinická psychológia dospelých, znalkyňa dospela k záverom, že u poškodenej K. C. sú intelektové schopnosti celkovo na rozhraní podpriemeru a hraničného pásma mentálnej retardácie. Myslenie je šablónovité, menej pružné. Regulácia prostredníctvom rozumových zložiek funguje zle, vznikajú inadekvátne riešenia. Chápe základné spoločenské normy, je schopná ich dodržiavať. U poškodenej neboli preukázané poruchy vnímania v zmysle halucinácií. Vníma menšie množstvo podnetov z okolia. Jej pamäťové schopnosti sú podpriemerné. Pri reprodukcii prežitých udalostí má tendenciu k skresľovaniu, dopĺňaniu detailov na základe vlastných predpokladov a skúseností. U poškodenej neboli preukázané nadmerné sklony k sugestibilite, je skôr egocentricky zameraná. Pri popisovaní správania obžalovaného sa u nej môžu prejaviť popisované sklony k skresľovaniu a dopĺňaniu detailov na podklade vlastných predpokladov a skúseností. Pri znaleckom vyšetrení popisovala udalosti týkajúce sa vyšetrovaného skutku podobne ako vo svojej výpovedi. Jej pamäťové schopnosti sú podpriemerné, mechanická pamäť a schopnosť učiť sa sú pomerne slabé, preto je menej pravdepodobné, že by dokázala opakovane popísať udalosti, ak by si ich v celku vymyslela. U poškodenej neboli preukázané neurotické a depresívne príznaky, ktoré by priamo súviseli s vyšetrovaným skutkom. Pri znaleckom vyšetrení uvádzala zhoršený spánok a desivé sny krátko po incidente, keď mala byť obžalovaným napadnutá, to sa však postupne upravilo.

Poškodená uvádzala pomerne značný úbytok na váhe počas vzťahu s obžalovaným, zničenie zariadenia bytu, čo sa dá považovať za pomerne stresujúcu situáciu, teda je pravdepodobné, že počas vzťahu s obžalovaným prežívala viacero záťažových situácií súvisiacich s jeho správaním. Zvýšená psychická záťaž však doteraz nevedla k tak závažnému narušeniu psychického stavu, aký je syndróm týranej osoby. U poškodenej neboli preukázané nadmerné agresívne tendencie, či tendencie vedome škodiť niekomu.

Okrem výsluchov obžalovaného, svedkov či prečítania znaleckých posudkov súd vykonal aj ďalšie navrhnuté listinné a vecné dôkazy vzťahujúce sa k veci.

Súd vykonané dôkazy vyhodnotil jednotlivo a v ich vzájomných súvislostiach a dospel k nasledovným záverom.

Obžalovaný vo vzťahu k obžalobe spáchanie zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) , písm. b) Trestného zákona vo svojej výpovedi popieral a rovnako popieral, akékoľvek fyzické útoky, či vyhrážky voči svojim sestram - poškodeným. Pripustil, že jedenkrát na poškodenú G. J. vulgárne kričal, pretože dlhšiu dobu nebola doma a matka mala o ňu strach. Poprel, že by niekedy voči poškodenej naznačoval nožom vyhrážky smrťou. G. zakázal jedenkrát ísť von, pretože pred tým štyri dni nebola doma. Voči poškodenej T. J. priznal, že jej raz dal 2 až 3 facky, pretože prišla domov opitá a vláčila sa s niekým v aute. Pripustil občasné požívanie alkoholu, omamné látky naposledy užíval v roku 2012, keď bol v Čechách, po návrate domov tieto látky neužíva vôbec.

V súvislosti s obdobím, kedy obžalovaný a poškodené žili v spoločnej domácnosti, z vykonaného dokazovania vyplynulo, že obžalovaný bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Kežmarok, sp. zn. 1T/3/2011, zo dňa 26.1.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 18.04.2011, na nepodmienečný trest odňatia slobody na dobu 12 mesiacov, pričom tento trest obžalovaný vykonával v období od 23.09.2010 do 23.09.2011. Pred výkonom tohto trestu obžalovaný vykonával aj nepodmienečný trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Kežmarok, sp. zn. 6T/76/2009 zo dňa 07.12.2009, právoplatný toho istého dňa, a to nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 15 mesiacov, ktorý vykonával v období od 25.05.2009 do 25.08.2010. Vo výkone nepodmienečného trestu odňatia slobody bol tak obžalovaný nepretržite od 25.05.2009 do 23.09.2011, s výnimkou obdobia od 25.08.2010 do 23.09.2010, teda cca. obdobia jedného mesiaca roku 2010. Obžalovaný v rámci vyjadrenia k svedeckej výpovedi svojej matky Ž.M. J. uviedol, že po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody v roku 2011 ihneď odišiel do Čiech odkiaľ sa vrátil niekedy v auguste 2013, pričom počas tohto obdobia domov chodil len občas a to na súdne pojednávania. Tieto tvrdenia obžalovaného potvrdzuje nielen výpoveď poškodenej G. J., ktorá v období do júla 2013 uvádzala len sporadické útoky obžalovaného, nakoľko tento bol preč, asi v Čechách, pričom do spoločnej domácnosti sa natrvalo vrátil v júli 2013. Rovnako skutočnosť, že v lete 2013 sa obžalovaný vrátil do spoločnej domácnosti k poškodeným vyplýva aj zo svedeckej výpovede poškodenej T. J., kde táto uvádzala, že obžalovaný sa domov vrátil z Čiech potom ako sa rozišiel s K. C.. Koniec koncov okolnosť, že v júli 2013 obžalovaný opustil natrvalo územie Českej republiky vyplýva z dokazovania v časti obžaloby týkajúcej sa skutku nebezpečného vyhrážania voči poškodenej K. C., kedy po tomto skutku dňa 14.07.2013 odišiel obžalovaný späť na Slovensko. V spoločnej domácnosti s poškodenými G. J. a T. J. bol obžalovaný potom nepretržite od polovice júla 2013.

Obžalovaného z trestnej činnosti majú usvedčovať predovšetkým svedecké výpovede poškodených G. a T. J.. Poškodená G. J. pri výsluchu tvrdila, že problémy im obžalovaný robil odkedy začal fetovať a piť alkohol, kde pod vplyvom týchto látok sa k nim správal zle a to tak, že im nadával, bil ich a vyhrážal sa im. Obžalovaný pripustil občasné požívanie alkoholických nápojov, avšak užívanie akýchkoľvek iných návykových či omamných látok počas pobytu doma vylúčil, keďže tieto mal naposledy užívať v období roku 2012, kedy bol v Čechách. Matka obžalovaného Ž. J., ktorá s obžalovaným a poškodenými žila v spoločnej domácnosti, podporila tvrdenia obžalovaného keď uviedla, že si vypil, len keď mal nervy a potom sa ukludnil. Užívanie iných látok obžalovaným poprela. K okolnostiam závislosti obžalovaného sa vo svojom znaleckom posudku vyjadrili aj znalci MUDr. Andrea Remecká a MUDr. Ladislav Lauko, ktorí u obžalovaného zistili užívanie alkoholu, ktoré hodnotili ako Poruchy psychiky a správania súvisiace s nadužívaním alkoholu v II. štádiu závislosti podľa Jellineka. Hoci obžalovaný v minulosti absolvoval ochrannú protialkoholickú liečbu, konzumáciu alkoholu obmedzil, avšak abstinencia u neho nie je zachovaná, keďže požíva alkohol aj napriek tomu, že vie o jeho negatívnom vplyve na jeho správanie.

Závislosť na iných návykových látkach ani iné nelátkové závislosti znalci nezistili. Skúsenosti z minulosti s látkami ako marihuana či pervitín hodnotili znalci ako nadužívanie, teda škodlivé užívanie týchto látok, avšak nie ako závislosť.

Znaleckým dokazovaním bolo ďalej zistené, že pod vplyvom alkoholu sa u obžalovaného prejavuje zvýšená iritabilita, explozivita a neschopnosť kontrolovať svoje emócie, avšak na druhej strane z vykonaného dokazovania nemožno jednoznačne ustáliť frekvenciu požívania alkoholických nápojov zo strany obžalovaného ako aj samotný vplyv tejto okolnosti na okolnosti skutku popisované poškodenou G. J..

Pre zdôraznenie frekvencie útokov obžalovaného voči poškodenej, táto pri výsluchu tvrdila, že síce počas týždňa bývala v detskom domove, avšak každý víkend, prázdniny, sviatky či voľné dni trávila doma, v spoločnej domácnosti s obžalovaným. Tieto tvrdenia poškodenej vyvracajú tak svedecká výpoveď vychovávateľky v detskom domove ako aj výpoveď brata obžalovaného V. J., kde z týchto výpovedí vyplýva, že poškodená väčšinu času, kedy nebola v detskom domove trávila u svojho brata V. J..

Poškodená G. J. popisovala útoky obžalovaného všeobecne keď tvrdila, že im vulgárne im nadáva, bije ich a vyhráža sa. Podľa jej tvrdení bil ju tak, že do nej kopal, všade do nej kopal, aj keď bola na zemi tak do nej kopal. Keď stála, tak ju bil rukami, päťami, fackal ju, udieral kam prišlo. Najviac jeho útoky smerovali na hlavu. Raz ju 2 týždne bolela hlava z toho ako ju v noci z ničoho nič napadol, keď spala, kopal do nej, ťahal ju za vlasy, bil ju. Inak si nepamätá, že by mala nejaké zranenia. Poškodená neuvádzala, kedy malo dôjsť k týmto útokom a ani ako často. Po týchto útokoch ani raz nevyhľadala lekárske ošetrenie. Ošetrojúca lekárka poškodenej C.. R. C. nemala v zdravotnej dokumentácii poškodenej žiaden záznam o tom, že by poškodená mala niekedy nejaké zranenia, ktoré by jej mal spôsobiť jej nevlastný brat. Žiadne zranenia ani zmeny v správaní poškodenej neboli zaznamenané ani zo strany detského domova, kde bola poškodená v tom čase umiestnená.

Opakované fyzické útoky obžalovaného voči poškodeným, rovnako tak nadávky či vyhrážky z jeho strany popreli tak osoby, ktoré s nimi žili v spoločnej domácnosti a to matka Ž. J. a brat C. J.. Ich svedecké výpovede popierajúce opakované verbálne či fyzické útoky obžalovaného potvrdili aj ďalšie svedecké výpovede. Obžalovaný a rovnako tak aj matka poškodených však pripustili, že raz dostala poškodená G. J. od obžalovaného 2 facky. Svedkovia, ktorí tvrdili, že vedia o útokoch obžalovaného, tieto skutočnosti vedeli len preto, lebo im to povedali poškodené, pričom sami svedkom takého útoku nikdy neboli. Tvrdenia o vyhrážkach smrťou či vyhrážanie sa obžalovaného tým, že nožom alebo dýkou naznačoval útoky na poškodenú, v trestnom konaní preukázané neboli.

Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že výchova poškodenej G. J. bola problematická, poškodená mala problémy predovšetkým so školskou dochádzkou, čo koniec koncov vyústilo do toho, že bola umiestnená v detskom domove. Ku konfliktom medzi poškodenou a obžalovaným dochádzalo práve v súvislosti s problémovým správaním sa poškodenej G. J., keďže obžalovaný sa rozhodol svojej matke pomôcť s výchovou sestry G., nakoľko matka túto výchovu nevládala. V tomto kontexte je potrebné aj celkovo hodnotiť dôveryhodnosť výpovede poškodenej G. J..

Poškodená dávala trestné oznámenia na obžalovaného dňa 4.11., 5.11. a 7.11.2013. V prípravnom konaní bola viac krát vypočutá z dôvodu rozporov pri jej výpovediach. Skutkovým podkladom pre vznesenie obvinenia obžalovanému bola predovšetkým jej prvá svedecká výpoveď, pričom na ďalšom výsluchu už svoje pôvodné tvrdenia poprela. Následne pri ďalšom výsluchu tvrdila, že o odvolanie svojej výpovede ju žiadala rodina a priatelia obžalovaného. Pri tomto výsluchu popisovala správanie obžalovaného odlišne, nie až v takej intenzite ako tomu bolo pri prvom výsluchu. Zo znaleckého dokazovania ohľadom osoby poškodenej G. J. bola preukázaná výrazná subjektivita v posudzovaní, keďže berie do úvahy najmä svoje hľadisko, a takmer nie je schopná chápať hľadisko iných. Poškodená má tendenciu zbavovať sa zodpovednosti, okolkovať, ukazovať sa v lepšom svetle a povedať viac než vidí či počuje, jej pohotovosť ku klamstvu je zvýšená. Práve tieto osobnostné črty sa podľa znalkyne s veľkou pravdepodobnosťou prejavili aj v jej výpovedi, čo znižuje objektivitu jej vyjadrení. Bolo poukázané na to, že počas znaleckého rozhovoru neboli u nej pozorované príznaky zvýšenej úzkosti, udalosti, ktoré sú predmetom vyšetrovania popisovala bez zvláštností v emocionálnom prejave, pri viacerých otázkach odpovedala po latenciách, čo svedčilo pre zvažovanie odpovedí. Ani objektívne testové vyšetrovanie

nepoukázalo na prežívanie nezvládnutého stresu. Preto sa dá usudzovať, že vyjadrenia poškodenej G. J. v jej výpovedi nie sú celkom objektívne, a teda že došlo k skreslovaniu najmä následkov správania obžalovaného na jej psychický stav, ale i závažnosti či frekvencie útokov.

Rovnako všeobecne, bez konkrétností konanie obžalovaného popisovala aj poškodená T. J.. Uvádza, že obžalovaný jej zakazoval vychádzať von, kontroloval ju, fyzicky napádal, udieral po tvári, vyhrážal sa zabitím či vulgárne nadával. Na druhej strane sama poškodená viackrát v priebehu trestného konania zopakovala, že čo sa týka fyzických útokov obžalovaný ju napadol len vtedy pri Červenom kostole a potom ráno, viackrát na ňu fyzicky nezaútočil.

Obžalovaný potom čo napadol kamarátky poškodenej T. J., keď sa snažil zistiť, kde sa jeho sestra nachádza, T. I. a K. D., bol za spáchanie priestupku potrestaný na základe rozkazu o uložení sankcie Okresného úradu Kežmarok, č. Pr-840/2013úKá, 13/2013/02475, pokutou vo výške 35. Kamarátky poškodenej vtedy obžalovanému povedali, že jeho sestra je s nejakým chlapcom pri Červenom Kostole. Obžalovaný aj poškodená T. J. zhodne uviedli, že obžalovaný ju vtedy udrel a ona odišla domov. Následne obžalovaný na poškodenú zaútočil ešte na druhý deň ráno. O týchto útokoch sa poškodená zdôverila aj svojej švagrinej I. J.. Hoci z konania vyplynulo, že obžalovaný pri incidente pri Červenom kostole poškodenú napadol, dokazovaním vzhľadom aj na odstup času nebolo možné zistiť rozsah zranení poškodenej. Na druhý deň poškodená T. J. mala mať modriny a opuchnutú hlavu, čo mala vidieť aj svedkyňa C. Y.. Poškodená síce tvrdila, že vyhľadala lekárske ošetrenie, avšak z výsluchu jej ošetrojúceho lekára C. Š. vyplýva, že poškodená na lekárske ošetrenie prišla dňa 13.11.2013 nakoľko mala zápal hrtanu a zápal spojiviek vľavo a nie z dôvodu napadnutia jej bratom, hoci do lekárskej správy uviedla, že bratom napadnutá bola. K napadnutiu nič bližšie neuviedla, ani sa nikdy nezdôverila s tým, že by jej mal brat nejako ubližovať na zdraví, alebo ju nejakým spôsobom týrať.

Tak isto aj svedeckú výpoveď poškodenej T. J. je potrebné vnímať v kontexte vykonaného znaleckého dokazovania, kde zo záverov tohto dokazovania vyplýva, že poškodená dokáže zreprodukovať podstatu zmysluplného deja, s menším počtom detailov. U poškodenej T. J. bola taktiež preukázaná zvýšená subjektivita v posudzovaní. Často povie viac ako vidí, počuje, má tendenciu dopĺňať niektoré detaily udalostí, čo sa mohlo prejaviť aj v jej výpovedi. Pri znaleckom vyšetrení popisovala udalosti vyšetrovaného skutku v podstate zhodne ako vo svojej výpovedi, emocionálny doprovod korešpondoval s jej vyjadreniami. Poškodená je nezrelá, zameraná na vlastné prežívanie, čo môže spôsobovať konflikty medzi ňou a okolím.

S poukazom na vykonané dokazovanie možno uzavrieť, že nebolo obžalovanému preukázané také jeho konanie, ktoré by napĺňalo znaky skutkovej podstaty zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona tak ako sa to v obžalobe obžalovanému kladie za vinu. Hoci bolo zistené čiastočne nevhodné správanie sa obžalovaného voči poškodeným, nebolo preukázané, že by z jeho strany išlo o opakujúce sa správanie v takej intenzite, že to poškodené začali vnímať ako isté prikorie. Pri popisovaní udalostí bola výpoveď u oboch poškodených významným spôsobom ovplyvnená ich osobnostnými vlastnosťami. Poškodená G. J. istom zmysle zveličila konanie obžalovaného a to čo do rozsahu útokov obžalovaného a ich intenzity. T. J. bola vzhľadom na svoj vek osobnosťou nezrelou a ovplyvnená svojou sestrou. U oboch poškodených dominuje ich subjektívny záujem a nehladia na stanoviská iných, pričom pri opisovaní prežitých udalostí často uvádzajú viac ako sami videli a počuli. Ku konfliktom medzi obžalovaným a poškodenou dochádzalo predovšetkým v dôsledku problémového správania poškodených, pričom obžalovaný chcel s výchovou sester pomôcť svojej matke, ktorá túto výchovu nezvládala. V konaní vypočutí svedkovia neboli očitými svedkami útokov, vyhrážok, či nadávok obžalovaného voči poškodeným a ak áno, tak tieto boli len ojedinelé. Za tejto situácie neostávalo súdu iné, než obžalovaného oslobodiť spod obžaloby, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Bod 2 rozsudku

Na druhej strane vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že obžalovaný dňa 14.07.2013 v ranných hodinách na ubytovni V Liberci v Českej republike po predchádzajúcom vulgárnom slovom a fyzickom napádaní hrozil svojej vtedajšej priateľke K. C. tak, že k nej pristúpil s kuchynským nožom, s použitím ktorého sa jej vyhrážal, že ju zabije, pochová a nikto ju nenájde, pričom vyhrážku zabitím

kuchynským nožom zopakoval a vyhrážal sa aj tým, že ublíži otcovi poškodenej, čo u poškodenej vyvolalo obavu o jej život a život jej otca.

Obžalovaný spáchanie skutku v celom rozsahu odmieta. Opísal incident, kedy si poškodená mala odbehnúť na WC aj s nejakým iným mužom, kde s ním mala požiť pervitín. Keď to zistil začal sa s ňou hádať, kričal na ňu a aj vulgárne nadával, ale to len vo všeobecnosti. Po hádke sa rozišli a on išiel do baru, o poškodenej nevedel kam išla. Keď sa vrátil na ubytovňu nasledujúci deň okolo 10.00 hod., poškodená už v izbe nemala svoje veci. Poprel vyhrážky voči poškodenej jej zabitím kuchynským nožom. Necíti sa byť jej blízkou osobou, nemal k nej citovú väzbu. Nikdy sa nevyhrážal ani jej rodine.

Poškodená vo svojej výpovedi opísala priebeh celého konfliktu medzi ňou a obžalovaným, popísala ako medzi nimi začala hádka potom čo sa vrátila z WC, cestou domou ju obžalovaný začal biť, následne keď boli na ubytovni zamkol dvere, zobral jej mobil a zobral nôž. Naťahovali sa asi hodinu, poškodená volala o pomoc, ale nikto neprišiel. Následne obžalovaný z izby odišiel, poškodenu tam zamkol a zobral jej mobil. Keď sa vrátil pokračovalo to ďalej. Obžalovaný mal v ruke nôž, opakoval, že ju zabije, pochová a nikto nebude vedieť kde. Vravel ešte, že ju rozreže na kúsky, dá do sáčkov a pochová na rôznych miestach a nikto ju nedá dokopy. Poškodená opísala nôž ako veľký nôž, farbu rukoväte si nepamätala. Obžalovaný pri útoku hovoril aj že zabije jej psa a jej otca. Poškodená potvrdila, že obžalovaný ju napadol už aj v minulosti.

Súd výpoveď poškodenej považoval za dôveryhodnú a to s poukazom na závery znaleckého dokazovania znalkyňou MUDr. Ľubicou Onderušovou, kde u poškodenej bolo zistené, že pri popisovaní správania obžalovaného sa u nej vzhľadom na pamäťové a verbálne schopnosti môžu prejaviť sklony k skresľovaniu a dopĺňaniu detailov na podklade vlastných predpokladov a skúseností. Poškodená popisovala udalosti týkajúce sa vyšetrovaného skutku počas trestného stíhania obdobne. Jej pamäťové schopnosti sú podpriemerné, mechanická pamäť a schopnosť učiť sa sú pomerne slabé, preto je menej pravdepodobné, že by dokázala opakovane popísať udalosti, ak by si ich v celku vymyslela. Navyše pravdivosť jej výpovede potvrdzuje aj výpoveď svedka - jej otca S. C., ktorý hoci nebol priamo prítomný pri incidente, bezprostredne potom ako sa poškodenej obžalovaný vyhrážal, táto svojho otca kontaktovala v obave o jeho život a povedala mu o správaní sa obžalovaného voči nej. Výpovede ostatných svedkov len dokresľujú okolnosti ktoré nasledovali predovšetkým po útoku obžalovaného, najmä okolností oznámenia skutku polícii, oboznámenia s konaním obžalovaného ďalších osôb, či k okolnosti opustenia spoločného bývania poškodenu a odchodu obžalovaného späť na Slovensko.

Obranu obžalovaného tak vo svetle preukázaných skutočností možno hodnotiť ako bagatelizovanie svojho konania, v snahe vyhnúť následkom, ktoré z protiprávnej činnosti vyplývajú.

Z hľadiska subjektívnej stránky konanie obžalovaného možno charakterizovať ako úmyselné konanie. Vzhľadom na to, že k útoku obžalovaného došlo po predchádzajúcom konflikte s poškodenu, a vzhľadom na miesto, kde sa poškodenej vyhrážal, spôsob akým sa jej vyhrážal, s poukazom aj na to, že pri vyhrážkach použil nôž, možno prijať nepochybný záver, že zo strany obžalovaného išlo o konanie úmyselné, konkrétne o úmysel priamy.

Z hľadiska objektívnej stránky sa obžalovaný dopustil trestnej činnosti vlastným konaním, spočívajúcim v tom, že sa svojej priateľke vyhrážal zabitím a rovnako tak tým, že ublíži jej otcovi, čím u nej vyvolal obavu o jej život ako aj život jej otca. Dôvodnosť obáv poškodenej z vyhrážok obžalovaného možno vzhliadnuť v tom, že obžalovaný a poškodená mali viacero konfliktov, kedy obžalovaný poškodenu napadol aj fyzicky. V osobnosti obžalovaného dominujú prvky irritability a impulzivity. Eskalácia celého konfliktu na spoločnej izbe na ubytovni v tom smere, že obžalovaný popri slovných vyhrážkach držal v ruke nôž zvyšuje nebezpečnosť celého skutku. Rovnako neboli pochybnosti o tom, že obžalovaný a poškodená boli v čase skutku partnermi, čo dosvedčili aj svedkovia C. T. a Ľ. D..

Vzhľadom na vykonané dôkazy mal súd preukázané, že obžalovaný spáchal prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. Zákona s poukazom na § 138 písm. a/ Trestného zákona a § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona.

Pri určovaní druhu a výmery trestu súd vychádzal zo zásad ukladania trestov v ustanovení § 34 Trestného zákona, pričom prihliadol na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku

pofahčujúce a priťažujúce okolnosti ako aj na osobu páchatela a možnosti jeho nápravy uloženým trestom.

Za spáchanie prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona je možné páchatelovi uložiť trest odňatia slobody v rozmedzí od 6 mesiacov až na 3 roky.

Z registra trestov obžalovaného C. J. vyplýva, že menovaný bol 18 krát súdne trestaný. Keďže obžalovaný sa skutku dopustil skôr ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok v inej jeho trestnej veci u obžalovaného prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu. O súbežnej trestnej činnosti bolo rozhodnuté Okresným súdom Kežmarok, sp. zn. 9T/122/2017, zo dňa 05.01.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 05.01. 2018, ktorým bol obžalovanému uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 28 mesiacov so zaradením na výkon uloženého trestu do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, ďalej trestným rozkazom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 9T/111/2017 zo dňa 11. 1. 2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 14. 2. 2018, ktorým bolo upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie v trestnej veci Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 9T 122/2017, rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 7T/126/2016 zo dňa 30. 10. 2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 30. 10. 2019, ktorým bolo upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie v trestnej veci Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 9T 122/2017 a trestnej veci Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 9T 111/2017 a nakoniec trestným rozkazom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 7T/110/2021 zo dňa 9. 12. 2021, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 09.12.2021, a ktorým bol obžalovanému uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 6 / šesť / mesiacov so zaradením na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Súd vzhľadom na odsúdenia obžalovaného v konaniach 7T/126/2016, 9T/111/2017, 9T/111/2017 a 7T/110/2021 ako aj s poukazom na skutočnosť, že od spáchania skutku ubehla doba 9 rokov, súd podľa § 44 Trestného zákona upustil od uloženia súhrnného trestu, pretože trest uložený obžalovanému v týchto rozhodnutiach považoval za dostatočný na ochranu spoločnosti ako aj na nápravu páchatela.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.